

Runsaudensarvi vie
kokeneen matkailijan sydämen

Kolumbiassa voi vaeltaa vuorilla, viettää rantaelämää, kierrellä viehättäviä maaseutukylä tai antautua miljoonakaupungin sykkeeseen.

TEKSTI JA KUVAT: MARI ROMPPANEN

Cartagenan Vanhakaupunki on lumoava. Kapeita katuja reunustavat pastellinväriset talot, joiden parvekkeet pursuavat violetteja ihmeköynnöksiä. Gourmet-ravintolat ja vaateputiikit kutsuvat viivähtämään ylläisessä ympäristössä. Vastaan tulee toinen toistaan viehättävämpiä aukioita, barokkipalatsia ja katedraaleja.

Unescon suojelemaa historiallista kaupunginosaa syleilevät vanhat muurit ja linnoitukset. Espanjalaiset valloittajat säilyttivät aikoinaan Etelä-Amerikasta haalimansa rikkauten Cartagenassa, ennen kuin laivasivat ne Eurooppaan. Muurit olivat tarpeen merirosvojen vimmaisia hyökkäyksiä vastaan.

Rytmikäs rumpujen kumina johdattaa Plaza de los Coches -aukiolle, jossa pidettiin siirtomaa-aikaan orjamarkkinoita. Nyt siellä liehuu paljasjalkaisia tanssijoita afrokolumbialaisen rumpuyhtyeen huumaavan soiton tahdissa. Makeita herkkuja myyvän Portal de los Dulcesin varjoisa terassi on oivallinen paikka seurata aukion hyörinää.

Cartagenassa on kuvattu osa kolumbialaisen Nobel-kirjailija **Gabriel García Márquezin** romaaniin *Rakkautta koleran aikaan* perustuvasta elokuvasta. Gabon kirjat kertovat Karibianmeren rannikon höyryävän kuumien viidakkokylä mystisestä elämänmenosta. Maagista realismia parhaimmillaan ja hyvää lukemista Kolumbian- matkalla.

Viime keväänä kuollut kirjailija vieraili silloin tällöin Vanhankaupungin liepeillä sijaitsevassa huvilassaan. Valtaosa cartagenalaisista sen sijaan asuu muurien ulkopuolella levittäytyvillä asuinalueilla. Bocagranden modernissa kaupunginosassa pilvenpiirtäjät kohoavat korkeuksiin kaupunkihiekkarannan äärellä.

Espanjalaisten vuonna 1525 perustama Santa Marta on Kolumbian vanhin kaupunki. Modernin arkkitehtuurin joukosta pilkahtelee siirtomaa-ajan rakennelmia.

Kaupungin vetovoima piilee sen asukkaissa ja eläväisessä kaupunkikuvassa. Leveän, palmujen reunustaman rantabulevardin varrelta löytyy ravintoloita ja kahviloita, joista kaikuvat *cumbian* ja *vallenaton* sävelet. Miellyttävää Plaza de Bolívarin aukiota ympäröivillä kujilla katukauppiaat myyvät termospullaista *tintoa*, mustaa kahvia. Tarjolla on myös *arepa*-maissileipiä sekä *empanadoja*, täytettyjä piiraita. Jokaisessa kadunkulmassa nököttää eksotisia hedelmiä pursuava myyntikoju.

Kadulla lihapataa kauppaava **Jairo** kertoo kolumbialaisten vitsailevan, ettei mikään tunnu pidemmältä kuin viikko ilman liharuokaa. Rannikolla syödään runsaasti myös meren antimia. Juustoraasteella on oma tärkeä roolinsa: sitä ripotellaan niin hedelmäsalaatin kuin kuumen kaakaonkin päälle. Rommi ja *aguardiente*, aniksen makuinen kirkas viina, ovat oluen lisäksi suosittuja alkoholijuomia.

Santa Martan hotellit ja hiekkarannat houkuttelevat etenkin kolumbialaisia matkajia. Itse hyppään taksiin ja hurautan parin päivän lepolomalle läheiseen Tagangan kalastajakylään, joka sijaitsee pittoreskin lahden pohjukassa. Aktiviteeteiksi riittävät riippumatto ja hyvä kirja.

Seuraavana päivänä kuljen kukkulaista polkua kirkasvetiselle Playa Grande -rannalle. Vuokraan aurinkotuolin puun varjosta ja saan juttuseurakseni paikallisen perheen. Leppoisan päivän kruunaa rantaravintolan herkullinen kala-ateria paistetun ruokabanaanin, riisin ja salaatin kera.

Köröttelen avolavataksin pomppuisessa kyydissä Sierra Nevada de Santa Martan vuoristossa sijaitsevaan Mincan kylään. Matka Santa Martasta kestää vain vajaan tunnin, mutta kylä on kuin eri planeetalta - luonnonrauha ja kiireettömyys ympäröivät tulijan.

Varttitunnin kapuaminen majapaikkaan kukkulan päälle kannattaa: näkymät vuorille ja laaksoihin ovat hulppeat. Tähdet syttyvät taivaalle ja Santa Martan valot loistavat kaukaisuudessa. Kolibrit pyrähtelevät terassin juoma-astian ympärillä. Hiljaisuuden rikkoo vain laulukaskaiden siritys.

Kalastus on tärkeä elinkeino Tagangassa.

Luonnonystävää hemmotellaan Mincassa. Kuudensadan asukkaan kylää ympäröiviltä vuorenrinteiltä löytyy saman verran lintulajeja. Lähettyvillä on päiväretkeliyn sopivia patikointireittejä, ja syrjäisiin *kogi*-intiaanien kyliin järjestetään opastettuja vaelluksia.

Rehevässä pilvimetsässä trooppiset hedelmät kypsyvät meheviksi ja kahvipavut saavat täyteläisen aromin. Mincan kuuluisa luomukahvi valmistetaan alusta loppuun käsityönä. Retkeilen mykistävien maisemien halki kahvitilalle, jonka ympärillä kumpuilevat vihreät rinteet. Paluumatkalla pulahdan uimaan kuohuvan kosken juurelle.

Palkitsen patikointini aterialla viihtyisässä Ei Mox Muican puutarharavintolassa. Kasvispasta ja raikas salaatti vievät kielen mennessään. Pienen keittiörakennuksen pyöreä ovi ja ympäröivän luonnon vehreys tuovat mieleen hobittien tarunomaisen maailman.

Kolmen tunnin bussimatkan päässä pääkaupunki Bogotásta sijaitseva Villa de Leyva antaa uuden merkityksen sanalle ihastuttava. Pikkukaupungin hohtavanvalkoisia taloja koristavat vihreät ikkunaluukut ja ovet. Rakennusten seinin ja katukiveyksiin on upotettu lähistöltä löytyneitä ikivanhoja fossiilikuviaita.

Uinuvan rauhallinen kaupunki herää henkiin perjantaisin, kun bogotalaiset saapuvat viikonloppulomalle. Kolumbian suurimman keskusaukion, Plaza Mayorin, kulmabaarissa saattaa tavata niin trendikkään pääkaupunkilaisen kuin kumisaappaisiin ja cowboy-hattuun sonnustautuneen karjatilallisen.

Ihastelen taidokkaasti entisöityjä rakennuksia, joiden holvikaarten ja pylväiden suojasta löytyy kahviloita, taidekäsityöliikkeitä ja boutiquehotelleja. Menneiden vuosisatojen tunnelmaan sopivat mainiosti talonpoikaisasuihin pukeutuneet näyttelijäryhmät. Villa de Leyvassa kuvataan *telenovela*a, historiallista saippuasarjaa, jonka joukkokohtauksiin on palkattu paikkakuntalaisia avustajiksi.

Lähiympäristö kutsuu patikoimaan, ratsastamaan ja pyöräilemään. Päiväretkeen kannattaa yhdistää strutsifarmi ja El Fósil -museo, jossa lötköttää seitsenmetrinen fossiloitunut kronosauruksen poikanen. El Infierniton arkeologisella alueella on muinaisten *muisca*-intiaanien aikainen observatorio, jonka patsaista syntyvien varjojen avulla he ajoittivat kylvön ja sadonkorjuun.

Villa de Leyvassa aika kulkee hitaammin kuin muualla. Näin ollen hotellihuoneeni seinällä riippuu edellivuoden kalenteri, jonka miетelause kuuluu: *Lo que hoy siente tu corazón, mañana lo entenderá tu cabeza*. Sen mitä sydämesi tuntee tänään, pääsi ymmärtää huomenna.

Oma sydämeni kertoo, että osa siitä jää Kolumbiaan. Pääni on pyörryksissä koetusta ja nähdystä, mutta eiköhän sekin pian ymmärrä, että tähän huikeaan maahan on palattava.

KOLUMBIA FAKTAT

Sijainti: Etelä-Amerikan pohjoisosassa. Rajanaapureita ovat Panama, Venezuela, Brasilia, Peru ja Ecuador. Kolumbialla on rannikkoa sekä Tyynen valtameren että Karibianmeren puolella.

Pääkaupunki: Bogotá

Pinta-ala: 1 138 910 km²

Asukasluku: noin 45 239 000

Virallinen kieli: espanja

Valuutta: Kolumbian peso

Valtiomuoto: tasavalta

Uskonto: roomalaiskatolisuus

Aikaero Suomeen: -7 tuntia

Miten pääsee: Kolumbiaan voi lentää esimerkiksi Lufthansalla tai Condorilla Frankfurtin kautta tai Iberialla Madridin kautta. Hinnat alkaen noin 800 euroa. Maan sisäiset lennot ovat suhteellisen edullisia. Bussiverkosto on kattava, mutta matkantekoon kannattaa varata aikaa. Omatoimimatkailu Kolumbiassa on helppoa ja turvallista.

Cartagenalaiset ovat ylpeitä historiallisesta kaupungistaan.

Hevosvaljakot odottavat kyyditettäviä Plaza de los Coches -aukiolla Cartagenassa.

El Molino de la Mesopotamia -hotelli henkii siirtomaa-ajan tunnelmaa.

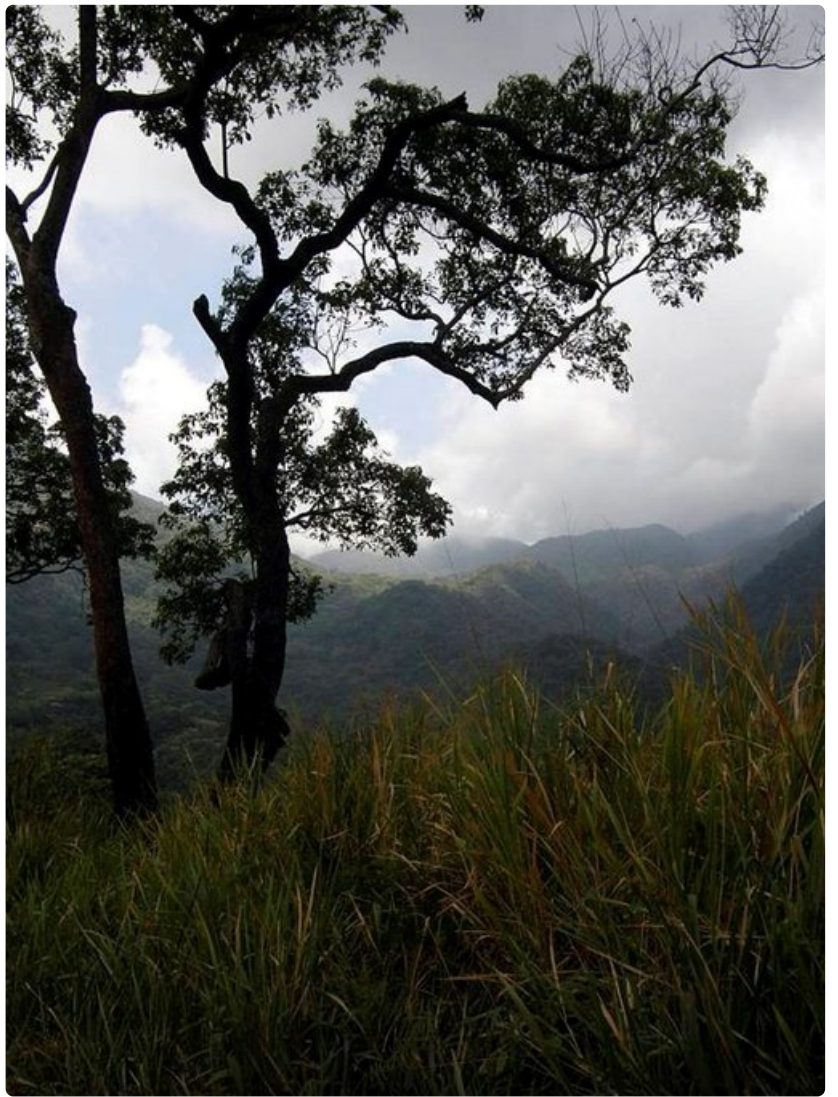
Kylänraitilla voi ostaa yrttejä

Cartagenan Vanhakaupunki on kaunis kuin koru.

Kiertävä banaanikauppias Santa Martassa.

Mincan patikointireittien varrella on mahtavia maisemia.

Villa de Leyvan katedraali valaistaan iltaisin.

Markkinoilla pikkupoika kaupittelee pulloon tehtyä laivaa.

Kahvilan pöytä notkuu arepa-maissileipiä.